

Melkein vakuuttunut

Almost Persuaded

By Terry James, July 6, 2025

Kuultuani sanat, suoristauduin hieman tuolissani, kun presidentti lopetti epätyypillisen lyhyen puheensa. Hän raportoi 300 jalan syvyyteen Iranin vuoristoiseen maastoon haudatun ydinlaitoksen "täydellisestä tuhoamisesta".

Puheensa päätteeksi Trump kiitti lentäjiä, jotka lensivät B2-pommikoneita, jotka laukaisivat "bunkkerinmurtajapommit". Hän kiitti Israelin armeijaa heidän työstään, mikä mahdollisti lentämisen kohteisiin esteettömästi. Sitten hän kiitti Jumalaa ja jatkoi sitä lauseella, joka suoristi minut tuolissani.

Yhdysvaltain presidentti sanoi: "Me rakastamme sinua, Jumala."

En ollut koskaan kuullut sellaisia sanoja Yhdysvaltain presidentiltä. Ja se tuli mieheltä, jota olen aina tukenut, vaikka olen sanonut, että hän ei ole jumalinen (godly) mies – mutta on "Jumalan mies" tässä ajassa ja paikassa, niin lähellä tämän seurakunta-ajan loppua.

Mitä tämä lausunto tarkoittaa? Onko se vain puhetekniikkaa? Onko se hetkellisen riemun kommentti tämän presidentinhallinnon näyttävästi onnistuneesta tehtävästä? Onko se tehty vain vahvistamaan ja tyydyttämään presidentin evankelista kristillistä pohjaa? Onko se aito kiitos taivaan Jumalalle, jonka esittää valon nähnyt maailmanmies ja on nyt uskova sielunsa pelastukseksi?

Hänen lausuntonsa rakkaudesta Jumalaa kohtaan tuli kyllä sydäimestä lähtevän kiitollisuuden sävyyn.

Riippumatta siitä, mistä syystä sanotaan ”Me rakastamme sinua, Jumala”, se on mielestäni erittäin merkittävä, jopa syvällinen asia tällä hyvin myöhäisellä profeetallisella hetkellä.

Mietittyäni lausuntoa ja tapahtumia, jotka todistavat Jumalan suuresta kädestä kaikessa, mikä liittyy paitsi Iraniin ja ydinlaitoksen pommituksiin, myös kaikkiin tähän presidenttiin liittyviin asioihin, ajatukseni hyppäsivät välittömästi apostoli Paavaliin ja hänen tapaamiseensa kuningas Agrippan kanssa.

Paavalia syytettiin väärin perustein jumalanpilkasta, kapinan lietsomisesta ja kansankiihotuksesta ym. Hän vaati Rooman kansalaisen oikeutta ja hänet tuotiin kuningas Agrippan eteen.

Apostoli kertoi kuninkaalle, kuinka hän oli suuresti vainonnut kristittyjä, mutta että Kristus keskeytti hänen matkansa Damaskon tiellä. Hän kertoi Jeesuksen sanoista hänelle ja kaikesta muusta, kuinka hän näin kääntyi kristinuskoon.

Festus, joka toi hänet kuninkaan eteen, oli epäuskoinen. Tässä on kertomus.

Mutta kun hän näin puolustautui, sanoi Festus suurella äänellä: "Sinä olet hullu, Paavali, suuri oppi hulluttaa sinut". Mutta Paavali sanoi: "En ole hullu, korkea-arvoinen Festus, vaan puhun totuuden ja toimen sanoja. Kuningas kyllä nämä tietää, jonka tähden minä puhunkin hänelle rohkeasti. Sillä minä en usko minkään näistä asioista olevan häneltä salassa; eiväthän nämä ole missään syrjäsopeissa tapahtuneet. Uskotko, kuningas Agrippa, profeettoja? Minä tiedän, että uskot." Niin Agrippa sanoi Paavalille: "Vähälläpä luulet taivuttavasi minut kristityksi (Biblia 1776: Ei paljo puutu, ettes minua saa kristityksi)". Mutta Paavali sanoi: "Toivoisin Jumalalta, että, olipa vähällä tai paljon, et ainoastaan sinä, vaan myös kaikki te, jotka minua tänään kuulette, tulisitte semmoiseksi, kuin minä olen, näitä kahleita lukuunottamatta". (Apt. 26:24-29)

Sen perusteella, että hän säästyí kuolemalta salamurhayrityksessä, ihmettelen hengessäni, onko presidenttimme, ottaen huomioon hänen

rukouksen kaltaiset sanansa ”me rakastamme sinua, Jumala”, peräisin hänen kääntymyksestään, kuten apostoli Paavalilla, vai sanoista ”*vähälläpä luulet taivuttavasi minut*”, jotka viittaavat lähellä olevaan kääntymykseen, kuten kuningas Agrippan tapauksessa. (KJV: Almost thou persuadest me to be a Christian. Suom. huom.)

Mutta todellinen tarkoitus tämän ajattelutavan tavoittelussa tällä kommentilla käsittää tärkeimmän profeetallisen indikaattorin sille, missä olemme Jumalan profeetallisella aikajanalla. Tarkoitan tietysti Israelia.

Eräs merkittävä juutalainen kirjailija esitti minulle erittäin mielenkiintoisen väylän ajatteluuni asioista, jotka muistuttavat jonkin verran apostoli Paavalin tapaamista kuningas Agrippan kanssa. Kirjoittaja tarjoaa romaanikirjailijan näkökulman juutalaiseen näkemykseen Raamatun profetiasta. Se sopii aiheeseemme ”Melkein vakuuttunut (Almost persuaded)”.

"Raamattu on tarina", Yeshiva-yliopiston filosofian professori kertoi torstai-iltana maailmanlaajuiselle yleisölle. "Sillä on alku, keskikohta ja loppu - ja me olemme hahmoja, jotka kirjoittavat sen viimeisiä lukuja."

[Rabbi Yosef Bronstein'in] teesi oli erilainen kuin mikään muiden kommentaattoreiden sanoma: kyse ei ole muinaisten ennustusten toteutumisesta, vaan siitä, että ymmärrämme itsemme aktiivisina osallistujina jumalallisessa narratiivissa, joka alkoi luomisesta ja kiittää kohti huipentumaansa. Sunnuntai-iltana, kun presidentti Trump ilmoitti, että Iranin ydinohjelma oli "täysin ja täydellisesti tuhottu", rabbi Bronstein'in näkemys reaaliaikaisesta raamatullisesta tarinankerronnasta vaikutti profeetalliselta.

Kirjan ”*Engaging the Essence: The Torah Philosophy of the Lubavitcher Rebbe (Ytimen avaaminen: Rabbi Lubavitcher'in Toora-filosofia)*” kirjoittaja ei tarjonnut perinteistä uskonnollista kommentaaria. Sensijaan hän esitteli jotakin paljon vakuuttavampaa: kehyksen nykyisten tapahtumien ymmärtämiselle viimeisimpinä lukuina ylivoimaisesti parhaassa koskaan kerrotuista tarinoista.

"Raamattu alkaa Genesiksellä – 'Alussa Jumala loi taivaat ja maan' – ja päättyy eskatologiseen täydelliseen maailmaan, jossa Jumalan läsnäolo paljastuu kaikkien nähtäväksi", selitti rabbi Bronstein, joka johtaa

rabbiinien koulutuskeskusta Efratissa ja jolla on tohtorin tutkinto Talmudin tutkimuksesta. "Välissä on kehittyvä tarina, jossa Jumala yrittää jatkuvasti työntää maailmaa eteenpäin luomisesta aina lunastukseen asti." ...

Kolme päivää hänen esityksensä jälkeen, kun Iranin ydinlaitokset olivat raunioina ja maailma todisti jotakin, mikä näytti jumalalliselta väliintulolta ihmisen toiminnan kautta, rabbi Bronstein'in näkemys osallistavasta raamatullisesta narratiivista tuntui vähemmän kirjallisuusteorialta ja enemmän ohjekirjalta aikamme ymmärtämiseksi.

Emme vain todista historiaa – kirjoitamme Raamatun viimeisiä lukuja. Ja rabbi Bronstein'in mukaan tarina lähestyy kauan odotettua onnellista loppuaan ("We Are Characters in God's Story" – Scholar Reveals How Israel's War Writes the Bible's Final Chapters, Elie Mischel, Biblical News Israel365 June 23, 2025)

Tämä ortodoksinen rabbi on vakuuttunut siitä, että Jumalan kertomus ihmiskunnasta on oikea ja totuudenmukainen ja hän näkee sen kehittyvän "onnelliseen loppuun". Mutta hän, samoin kuin kaikki, jotka ovat juutalaisuuteen kuuluvan uskon kannattajia, samoin kuin kaikki muutkin uskomusjärjestelmät, joiden keskipisteenä ei ole Jeesus Kristus, ovat *melkein vakuuttuneita*, aivan kuten kuningas Agrippa oli *melkein vakuuttunut*, kun Paavali saarnasi hänelle. Valitettavasti on traagista, että elleivät tule uskoon Jumalan ainoaan pelastustiehen - Hänen ainokaiseen Poikaansa, Jeesukseen Kristukseen - heidän kohtalonsa on päätyä ikuiseen eroon Jumalasta ja taivaallisesta autuudesta. Se ei tule olemaan heille *onnellinen loppu*.

Siksi on elintärkeää, että me, jotka mainitsemme tuota majesteettista, pyhää nimeä, todistamme ennennäkemättömällä tavalla niille, joiden täytyy tulla Jeesuksen luokse, joka on ainoa tie, totuus ja elämä, joka johtaa taivaallisen Isän tykö ja ikuiseen onneen taivaassa.

Seuraavassa jälleen kuinka todistaa niille, jotka eivät ole vielä vakuuttuneita.

Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan. (Room. 10: 9-10)

